

తెలివి గల బుట్ట

శ్రీ ఎఱుకలపూడి గోపాలకృష్ణారావు

మా మామ, 'సబ్ ఇన్స్పెక్టర్' ఐనతర్వాత.

అంతకు పూర్వమంతా — ఎంతెగిరిపడ్డా, ఎంతేసినా, "ఎఱుకలపూడి" హడావుడి — అంతవఱకే —

ఇప్పుడా వెధవ బుట్ట (శిరస్త్రాణం) 'న్యూ టెక్స్' లేకుండా, అందచందా లుట్టిపడ జుట్టిన భేషైన తలచాగా. జరిది జాస్తి ఖరీదైంది. 'అదేం జూశావ్! చూడండి!' అనేట్లు, చేతిలో ఆ అధికారచిహ్న మోయన నన్ను చిన్ని వెండిపాన్న! పేంబెత్తం- నీటైన "యానీ వారం" - (చాకిలో, బల్ డాబుగా ఉండే "కాకిట్విల్") - పుయిలకు చ కాకితాలు ("యం. పి."లు) - బాహు మూల భుజికాల్ని జుట్టి జేబిలోకి పోయే ముప్పెర్న లేనిన ముచ్చటైన పట్టుతాడు — "కిక్ కిక్" మనేవో-

లేక, 'టక్ టక్' మనేవో-బూట్లూ — 'టిప్ టిప్ గా' ఉండే దిరుసు- ఇత్యాదుల్లో దిరుసేసుకొంటే చాల్, దిగ్భ్రమ గొల్పేట్టుండేవాడు ధీనిధి!!

విగ్రహమో?

లావు—లావుకుదగ్గ ఎత్తు- ఈ రెంటికి తగ్గ డేహదార్ధ్యం— రూపరేఖలు, ఆజానబాహువులు, చెంపకు చారడేసి మూసాటు, - ఒకటేమిటి? అన్నింటా, "తగురా!" అనేట్టుండేవాడు!! అసలుకు దర్జాపురుషుడు. పుట్టిపుట్టడు...

"విగ్రహపుష్టి—నై వేద్యనష్టి!!—" కాడు.

ఇప్పుడు బయల్దేరుతోన్న 'అసురుసురు' మనే

జనాభా లెక్కల్లో కెక్కడు. ఎబ్బే! అసలివన్నీ “హాఫ్ టికెట్టుగా??”

వీటితో తుంపోల్కా?

వీళ్ళ పోల్కాకు కావాలంటే, “పొడువు వెడల్పు లేని సరళ రేఖల్” తీసుకోవాల- సరిపోతాయ్ గట్టిగా పైరుగాలి కొట్టేనే కొట్టుకపోయేట్టుంటారు ఘనులు! కూర్చుంటే లేవడం- లేస్తే కూర్చోవడం, “తలమే మాకును, మాదు పెద్దలకు??—” ఆనేంతటి అసాధ్య సామర్థ్యంగలారు! “వారెవరో మేరుధీరులై తే—మేం, మేకపోతు గాంభీరులం!” ఆనదగ్గవారు!! పాపం! చదువు ల్చదువుతారు కష్టనష్టాలకోర్చి—“M, A. LLB; లు B. A. B. L. లు” ఏం లాభం? చదువుకూ దీనికి ఆటే సంబంధం లేదాయ్! కాదంటారా?

మా మామ, “డైరీ” కూడ వ్రాసేవాడుగాడు సరిగా—, “వ్రాసేవాడుకాడని” నియోగ “మొందు కిక్కడకొంత?” వ్రాయలేడు!

ఐతే—ఆకళంకమావంతైనా అ గ ప డ ని చేస్తావాడా? చచ్చినా దీనికేం చెప్తారు?

అదే మనవి! ‘సూల్ ఫైనల్ పరీక్ష ప్యాసైతే’ సరిపోయే సబిస్పెక్టర్ సార్వభౌమత్వాన్ని పట్టభద్రులూ- ఫస్టుగ్రేడ్ స్టీడర్లు (ఫైల్ లేనివారేలేండి!)— తయారై తన్నుకలాక్షున్నారంటే, చస్తున్నారంటే— చూస్తున్నారూగా మీరున్నూ—

తరువాత, ఏమేడ్చినా- ఏడో, ‘ఉద్యోగం’ అనే దొకటుంటే—అని ఉద్దేశ్యం!! మంచిదే- కాని, ఆ నీల్లు తలతిక్క- పోదే? నెధవ నైజం!!

మొన్నీమధ్యే ఒకాయన “B. A. B. L.” సబిస్పెక్టర్ గ సెలక్షయ్యాడు.

“ఇదేమయ్యా!” అంటేను,

“అసల్ నా ఉద్దేశ్యంలో.....“Law” తెల్పి ఉంటే, లాభసాటిగా ఉంటుందని, (ఎందుకై నా మంచి

దని-) సమాధాన మిచ్చాడు. చవట!! బయటగోడకు కట్టిన బోర్డు” బయటే ఉంటే Tax నెత్తిమీద తన్ను దని లోపలి గోడుకుగా కట్టించి, చెట్టుక్రింద స్టీడర్లై— చదువుకొనేనాళ్ళలో కుట్టించి అట్టే పెట్టుకొన్న (ప్రాక్ చేసిన) ఆ నాలుగైదు “సూట్, బూట్, హ్యూటు” “క్లోజ్” అయ్యేపర్యంతం, కోర్టుచుట్టూ తిరి తిరి తుట్టుతుడకు కూలిడబ్బులై నా గిట్టుబాటుకాకుంటే విసిపి వేసారి బేజారయిపోయి “ఇక యిదేం- లాభంలేదురా! బాబూ!!” అనుకొని, తెగించి, అడ్డమైనవాళ్ళనల్లా కాళ్ళా వ్రేళ్ళాపడి, ప్రాధేయపడి ప్రార్థించి; నాడెవడో-ఎవ్విధం గానో-కనికరించి కటాక్షించితే, ఐన ఆవైభోగానికేఅంత హడావుడి- అహం- అదిరిపాటూ- అర్థంలేని చేష్టలూ- తెల్వితేటలూ- శక్తి సామర్థ్యాలూ- అటుంచండి! ధైర్యం సైర్యాలేనా??- “అంటే??-ఏమిటివి? ఎక్కడుంటాయ్??- ఎలాగుంటాయ్?!” అంటారు, ప్రబుద్ధులు!!

ఎక్కడైనా ఓ తగువులాటో, కొట్లాటో, జరుగు తూండి, దాన్ని ఆపుటకుగా తమ కక్కడికి పోవాల్సి వస్తే, పోతారా? పోరు- పోలేరు! “పోండిరా! మీరు పోండి!!” అని భటుల కాజాపించడంవలకై, అటు, ఆ చాయలన్నా తిరిగిచూడరు. హడల్!! అధవా తప్పని సరై పోవాల్సిపోయారో,—బళ్ళుకుబళ్ళు (బస్సులకు బస్సులు—లేక, ‘లారీలకు లారీలు’) బరిగా,-

ప్రస్తుతం యిప్పడీవర్తమానకాలంలో అన్నింటికీ అక్కరకు వస్తున్నవి, యివ్వేగా?? పాకీపళ్ళకు బదులు మొదలు- రైల్వేకంపెనీలపై దెబ్బదీసేవలకూ—.

బరాబరుల్ చెలగ భటాళి (బాడీగార్డ్) కృపాణ పాణులై బయల్వెడలి మున్నుండు పోతుంటే, వెన్నెస కగా మంద మంద ప్రయాణాల్లో (పెండ్లి నడక లను కొనేరు-) ప్రాణాలకు తెగించి, తమతమ వీర నారీ శిరో రత్నాలదగ్గర సహితం సెలవుల్లీసుకొని పోజో— కాదూమరి, కదనరంగానికాయ్ కదలిపోతోంది అం దుట్లో—“జయాపజయాలు దైవాధీనాలాయ్!!”

భర్త:—తెల్లవారినట్లుగా వుండే,
 భార్య:—ఏం, మీ కెలా తెలుసు?
 భర్త:—ప్రక్కయింటిలో దొమ్ములాట చల్లారిందిగా!

ఎక్కడికిపోయినా వీలైనమట్టుకు పరిస్థితింబట్టి పలాయనమంత్రం పఠించే ఏర్పాటుగానే ఉంటుంటారు పై యెత్తున. అంటాన్ని మటుకు “నే వీరుణ్ణే- మరి, నే శూరుణ్ణే!!” అంటారు వంటింట్లో- లేకపోతే పేడకళ్ళాపీ జల్లరు మొఖాల!! వీరు, జగద్రక్షకుడి తర్వాత మన పాల్పికె అవతరించిన రక్షకులు—రక్షకభటాధ్యక్షులు-- మహానుభావులు కేవలం!!

ఒక్కమాట! ఒక్కణ్ణి—తల దరిగితే యిలకొరిగినవాణ్ణి, ఐనా సరే- ధైర్యంతో దరియబోరొంటరిగ, - “సజీవుడై చావగొట్టాడేమో” ననే భయం-

బ్రతికియుంటే సుఖాల్ బడయ వచ్చుగా??” వేయేల, తముందారుతారుం జూసే ఝడిసేబాపుజనం!! బడాయిపచ్చాలు!! అన్నమైన....

పోసిండిది! మా మామ, సమాచారంకు బోదాయిక!

ఇంతవఱకూ ఆయనపేరు పేర్కొనకపోవడం బాగాలేదు, భావ్యంగాలేదు. నిజమే- కాని, ఏంజేసేది?

ఆయన నామధేయమేమిటైంది నాకే తెలీదు సరిగా— అతా అంటంమటుకు “బుస్సయ్యగారు” అని—నేనూ యికనుంచి, అదేవిధంగా సంబోధిస్తా... ఆక్షేపణామీకు? ఐతే—మా “సబిస్సెక్టర్ సాహెబ్” అనో- (ఈ సాహెబ్” పదద్వయం, ఊరక గౌరవార్థం వాడబడదే- అంతేగాని, యిప్పుడు మల్లో ఉంటూన్న “రావు బహూదూర్” —తేజబహూదూర్- బహూ దూర్ బలాదూర్” ఈ రకంగాదు గమనించండి!)—

సబిస్సెక్టర్ బుస్సయ్యగారు! అనో. కూడ అంటాను.

బుస్సయ్యగారు సబిస్సెక్టర్ కాగానే ఆయన్ని యిదివఱకు ఉంటూన్న చామాన్య స్టేషన్నుండి ఏక్ దఫా సీదా టాక్ స్టేషన్కు బ్రాక్వోఫర్ చేశారు తగ్గనా డెక్కిమంటే? తగ్గుతాడా- పగ్గ చూపెట్టక పోతాడా??

అడ్రయోజక శిఖామణి, అసమర్థమూర్ఖస్యుడు, ఐతేగా- అదికారులకు అడుగులకు మడుగులొత్తడం-

పాదాక్రాంతుడవడం?? పనిపాటల్లో లోపాలుండే, పనుల్ సక్రమంగా నిర్వహించుకోలేకుంటేనేగా భయంపడా ల్సింది??—లేకుంటే, “అధికారి ఐతే— వాడి అబ్బై టే??—” ఎవ్వడి కెక్కువ?? అంటాడు. అలానే ఉంటాడుకూడ. అతిశయోక్తిగాదు సుమాండీ!!

వచ్చిన క్రొత్తలోనే ఓ చిత్రం ఒకటి జరిపాడు చతురమతి! “హరిః ఓం!” అని పోలీస్ షేషనో? అడుగు వెట్టాడో లేదో ఆ మరుసటిదినానే జరిపాడిది. నాణాక అమావాశ్య రాత్రి. ఆ రాత్రి పండ్రెండుగంటలకు సరీగా “టవున్ రిఫ్రెష్ మెంట్ రూం” నుండి, సూపరిం టెండెంటు అమ్మవారితో గలసి అలవాటు ప్రకారం కులా సాగా, గృహానుష్ఠులుడై “కార్” డ్రైవ్ జేసు కొంటూ పోతున్నాడు మెలమెల్లగా—, “లైట్సు” లేవా కారుకు. నా డమావాశ్య కావడంలో— కారు చీకటికమ్మి కన్ను పొచ్చుకొన్నా కనబడనట్లుంది— ఉన్నా, లైట్స్ లేకుండానే పోతున్నాడు డాబుగా!! “ఏం లేకుంటే? ఎవ్వరడుగుతారు??” అనే ధీమసా!! “రూల్” ఎమాతుందనో? ఏమో??— తెలియకాచ రిస్తేనే పోనివ్వడంలేదు— ఇక తెలిసి...? ఇంతకూ మా సబిన్స్పెక్టర్ సాహెబ్ సమాచారం తెలియకపోవచ్చు సంగ్రహంగానైన తెలిసిఉంటే ఎన్నిగుండెలు??—అలా పోవడమే??

చూడండి! సమయాన్ని సాక్షాత్కరించాడక్కడ మా మామ— ఎక్కడా ప్రాంతాల కా పై యెందు కున్నాడో? ఏమో??—ఆ పోతున్న కారు చూసి సడన్ గా స్టాప్ జేశాడు. కారణం? లైట్స్ లెకపోవడం.

“లై సెన్సు??”—కార్, ఆపినందుకే అయ్యమ్మ వార్ని అపరిమిత కొపం ఆవరించింది. ఔనాను! ఆఫీ సర్ గారి భార్యగామరి?

Mrs:—“Go on...”

Superintendent:—“.....”

Sub-Inspector:—“Who is it? No. Please...”

అంటూ అడ్డమై నిలుస్తాడు. అప్పు డిక సూప రింటెండెంట్ కల్పించుకొవాల్సిస్తుంది. వెంటనే కార్ దిగి సబిన్స్పెక్టరుకు తానుగానే కానుపిస్తాడు. ఎందు కంటే—“Head of the department” ఐనప్పుడు ఎంతో వినమ్రతతో— భయభక్తుల్తో— సమస్కారశతక పూర్వకంగా క్షమార్పణలైన క్షమార్పణల్ చెప్పు కొంటాడుగదా? (సలాంబెట్టి “Excuse Me!” అనే దొకటి ఫార్వేస్తాడుగదాని) దానన తనకు, తనవార్కి Mrs. గారిముందు కావాల్సినంత ఘనతగదాని అపోహ! నిజమే! మా సాహెబ్ సామాన్యజైతే అదేవిధం కాదన్ను!! కాని, అందరివంటివాడు కాడుగా??—అందు వల్ల “Hallow !!” అంటూ,—గౌరవపూర్వకంగా దర్జా ప్రకారం “పోజిషన్లోకి” వచ్చి ఆ మిల్టరీ సాల్యూట్ గొట్టి, అట్టే నిలవడా డొక్కిం తవతలికి మట్టుకు జరిగి—

“సరే—చూశాడుగా? యింకేంజేస్తాడు??—” అనుకోని, సూపరింటెండెంట్ కార్ “Start” చేయ బోతాడు.

సబిన్స్పెక్టర్:-No, That wont do Sir!! దాంతో సూపరింటెండెంటుకు తల - నరుకబడ్డి నేలబడ్డట్లుంది. Mrs. సమక్షాన అనుకోనంత అప్రదిష్ట- (అపార్థం జేసుకొంటే—)

Mrs:—“What is it?.....”

Superintendent:—“No thing...”

Mrs:—“Then...?”

సబిన్స్పెక్టర్కు అప్పటికప్పుడే “Transfer order” పడ్తుందనుకొంది. మొదట కోపోద్రేకంవల్ల సబిన్స్పెక్టర్ చేసినపని తప్పగా తలంచిందిగాని, అది అధికార గర్వంవల్లనే ననుకొనేంతటి అవకాశం గల్గే సరికి “తప్పెలాగొతుంది?” అనుకొంది. పైగా—దాన్ని సూపరింటెండెంట్ ఏంజేస్తాడో, ఆతడి గుణం చూడాలనీ సంకల్పించుకొంది. అదే ఆలోచించుకొంటూ నిలవబడింది

నేల కాలువ్రాస్తూ- సబిన్ స్పెక్టర్??—తనపని సమం
జనమైన దేగదాని duty=Responsibility గ దాని-
తిప్ప యితర ఉద్దేశ్యమే లేకుండా నదురూ బెదురు
లేకుండా ఉన్నాడు—

అప్పటిక సూపరింటెండెంట్ ను పరీక్షించేనిమిత్తం

Mrs:—“Alright Go on! Let him have
the bloody No...”

Superintendent:—“Yes! of course
But he is Very dutiful...”

Mrs:—That's alright! Then you are
Very Sensible!!”...

విన్నాడిది సబిన్ స్పెక్టర్, “మంచితరుణం!” మించి
పోయేవటకూ అదేపనిగ ఆపికూర్చుంటే?? అందుకనే
వెంటనే, “Sir! Madam!!”...అంటూ, సమయ
స్ఫూర్తిగా సలాం గొట్టి ఏమిటో విన్నవించుకోబోయా
డొక చిన్ని విన్నపంవొకటి. అదో దండుగెండుకింకా-
చాలదిది??- నా శ్మష్ట క్షే వెళ్ళిపోనేపోయానుగూడ
తుట్టుక—

ఐవాయ్! సమర్థతుండా లేగాని, సమయం దొరక్క
పోతుందా? పని నానుకూలపడకపోతుందా??-ఏమిటో?-
ఉత్త ఆరాటాలేగాని, ఏం లేకుండా ఎన్నాళ్ళుంటే? ఏం
తన్నుకుంటే యేం లాభం???

ఇప్పుడీ చేసిం దేమైన చేయజాలనిపనా? చెనటి
పనా? చెప్పండి! ఏంగాదు! కాని, ఏదీ- ఆ సామర్థ్యమే
ఉండాలేగా అందరిదెగ్గరా??—

అదే మొదలు “సబిన్ స్పెక్టర్ బుస్సయ్యగారు”,
ఏంజేసినా సరే “ఆదేమనే” వాడుగా డయ్యూఫీసర్!
అంత నమ్మకం- గౌరవం- ఆదరణ—ఏర్పాటునీవ్
బాగా- పైగా- ఆతడు తదాది ”యెలా చేయాలన్నా,
ఏం జేయాలన్నా- సబిన్ స్పెక్టర్ సాహెబ్ సహాయం-
సలహా- అపేక్షించేవాడు. తత్తద్విధాలనే ఆచరించే

వాడు- తదీయాలనే అనుసరించేవాడు- ఇంకేంగావాలే?
యింతకుమించి.

అది కారణంగా, అక్కడ అసూయాగృహస్థు
లగు జనాభా అంతా (అకారణంగా) సబిన్ స్పెక్టర్
సాహెబ్ పై ఆగ్రహవేశ దగ్గులైపోయారు.

బుస్సయ్యగారి పేరంటే సరి, “దండతాడిత
భుజంగాలే—” తమకా తెల్వి తేటలేవు- ఒరులకుంటేనా
ఓర్వలేరు- అసూయాపిశాచాలు!! ఇంతకూ, మా మానూ
మచ్చుమందేం జల్లి సూపరింటెండెంట్ ను బుట్టలో బెట్టు
కొన్నాడో (వశవ ర్తియై వ ర్తిలజేసుకొన్నాడో) అని—
దానన తమ యశోవీ ధి కెవ్విధింజూసినా కంటకప్రాయ
మయ్యాడు గదాని—, సందుదొరికితే చాల్! సజ్జ
ధోలోకాల కవలికి త్రొక్కాలనే సంకల్పం! అందుకే
అన్ని ప్రయత్నాలు—“విశ్వప్రయత్నాలు”— ఎందు
వల్లంటే—తామెన్నా క్షేన్నా క్షమించో, (B. C నుంచి)-
తన్నుకలాత్తున్నా ఆవకాశంకోరికేవచ్చువల్లా. నమ్మక- ఫలా
హారాలు- క్షిన్నరు- టీవార్టీలు- అనవశాకాక్ష్యనాలు-
ఆదరింపులు- అర్పించుకొంటూ, ఆపరి- అయ్యన్నా
గారి ముడుపులు- (బహూకృతులు) చెల్లించుకొంటూ
(ఏదో ఒక రూపేణా) ఉన్నా- ఫలం విస్ఫలం ఏం
పోతోందాయ్. మా మామో, “ముందేగువెంచిన
చెవుల్ కన్నా వెనుకవెలసిన కొమ్ములు వాడివై నీయ్!!”
అన్నట్లు, వచ్చి- ఎన్నిరోజులో లేదెంకా అప్పుడే సుఖ
వుగా- సుఖసూత్రంగా- సూపరింటెండెంట్ కెలా ముఖ్య
డయ్యూడో ఏకుమేకయ్యాడు!! అని, మదిలో మంట!!
ఇత్యాదుల్నిమాస్పమందుమాకులూ-మంత్ర తంత్రాలూ,
కూడ లేవాయ్ కర్మం?? ఏమిటిచేయుడం యిక?? “రీ
సర్చ్ స్కాలర్స్” ఐనా పూనుకొన్నారా?

ఏదో, ప్రస్తుతం అమల్లో ఉంటూన్నదొక్కటే
ఉన్నది- అది, చీపురికట్ట...చీపురికట్ట పట్టుకొంటేచాలు
చెప్పినట్టట్లా వింటాయ్! ఈ విశాచాలు ఏదో వ్రాశాను

గాని, అవతల వారు సమర్థుడై తే చాలుదూ? “ఉడుత లూపితేనే చింతకాయ్ రాలుతుందా??” వెట్టి!!

ఈమాత్రానికే యీరికే లొంగిపోతాడా “తెలివి గలబుట్ట”? నిరాతంకంగా- నిర్భయంగా- నిర్మొగ మాటంగా- ప్రభుత్వం చెలాయిస్తూ వస్తున్నాడు యధా విధి—

ఇది యిలా ఉంటుండగా:—

ఒకరోజునా పోలీస్ స్టేషన్కు, ఓ “ఫిర్యాద్” ఒకటి వచ్చింది. అది, అక్కిడికి సంపన్న గృహస్థుడి గృహవరణంలో ఆరగట్టబడిఉన్న పట్టుబట్టలు వగైరాల్ కొన్ని పట్టుకపోయా రెవరో??—(పాపం! ఎంతవసరంపడి కట్టుకపోయారుగా? పోనిచ్చాడుగాడే??) ఇంటిదొంగలో, లేక పరాయి పెద్దమనుష్యులో??—ముందది తేల్సుకో వాలెగా? “ఇంటిదొంగై తే ఈశ్వరుడైనా పట్టలేడు!”

కేస్ చూడండి! ఆచూకీ తీసేదెలా? బట్టలు వగైరాలు పరారైపోకుండా పట్టుకొనేదెలా?? ఎవడని? ఎవణని? ఎక్కడ??

ఫిర్యాద్ విని సబిన్ స్పెక్టర్ చాలసేపాలోచించాడు. దురూహ్యం!! ఈలోపుగానే ఆజ్ఞానుసారం భటుల్ పోయివచ్చారు “సింగన్నలు...”

సూపరింటెండెంటూ వున్నాడక్కడే-రిపోర్ట్ విన్నాడు. ఆతడికై తే మాత్రం? అన్నివిధాలా తిన్నగాఉన్న యదార్థాలే “న్యాయవాదుల” (సాహసించి న్యాయవాదులని నే అనజాల! అనను!, “ప్లీడర్స్” అంటాను, అంటే, అం దుభయవాదాల కాధారం ఉంటుంది-) వాదనా ప్రాబల్యాలవల్ల పాడైపోతున్నప్పుడు (ఇంకోసంగతీ- ఏం లేనప్పుడైతే, కావాల్సినవన్నీ కావిస్తారు వారే, పొగ పోగుచేసినట్లు అప్పటికప్పుడు తప్పుడు సాక్ష్యాల్ తయారేస్తారే. సృష్టిచేస్తారంటూ) అంతంతమాత్రమైనవి??

ఇందునుగుఱించి సూపరింటెండెంట్ సబిన్ స్పెక్టర్- ఎంతాలోచించినా ఎవ్వరికి ఏం తోచిందిగాదు- ఒకళ్ళ

మొఖా లొకళ్ళు చూసుకొన్నారు- ఏమిటి చేయడం?” ఆనే—

“ఆ! ఏంజేస్తాం? అర్థంలేదు, ఏమిటోపోనిద్దురూ! అంటూ, సూపరింటెండెంట్ బంగళాకు బయల్దేరాడు. హయ్యరాఫీసరయ్య మరి “ఒర్నూ, నేర్నూ” ఉండొద్దూ??—

సూపరింటెండెంట్ను సాగనంపేనిమిత్తం సబిన్ స్పెక్టర్ కొంచెందూరంవరకు పోయివచ్చి తిరుగ్ ఆడే ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటాడు- ఎంతసేపాలోచిస్తేమట్టుకు? అప్పటికింకా భోజనం ఐనా చేశాడా? లేదు. అపరాహ్ణ మైంది! పాపమాతడి గృహిణి ఆతడిరాకకై నిరీక్షిస్తూ ఉన్నది, ఆకటి దహింపబడ్తూన్నది. ఆడదై తేమట్టుకు “మగడు భుజించందే—మగనాలు భుజియించరాదట!” ఇదో “రూల్”

అందుట్లో- ఈ “రూల్” అప్పటికింకా అమల్లో ఉంది-

ఇప్పుడో క్యాటఫ్ ప్రింట్!- అప్పుడైనా అసలది అచ్చుతప్ప! తప్పొప్పులపట్టిక పెట్టుకొన్నారుగారు వారు. దిద్దుబాటు గావించుకోవడాన్ని ఊహించారుగారు!!-

పాప మాయిల్లాలు భర్త వస్తున్నాడేమోనని చూసేనిమిత్తం వీధి వాకిట్లో నిల్చి నలుదిక్కులా చూస్తోంది, ఎంత చూస్తే? ఎక్కడా అగపడ్డాడుగాదు- వస్తుంటేగా...?

ఓ సి.టి.గ్యాంగ్ మటుకు తప్పత్రాగితందనాల్ వేసుకొంటూపోతుంటం చూసింది. ఇంకేం-వీళ్ళకూ పోలీస్ వాళ్ళకూ సన్నిహితసంబంధ బాంధవ్యాలు కాబట్టి, బహుశా వీళ్ళాపోలీస్ స్టేషన్ నుండే వస్తుండాలననీ— వేళకూడ ఐంది కాబట్టి, తనపతీ వస్తుంటాడనీ ఉద్దేశ్య పడి పదేపదే వీధివంకే చూస్తోంది-అప్పటికీ అగపడ్డాడు గాదు- విసుగెత్తి, లోపలికిపోయి ఏదో ఓగ్రంధపతన కారంభించింది ఉబుసుపోక—కాలక్షేపం—

ఒకటిరెండు పుటలు పూర్తిగావించిందో లేదో అంతలోకే తెలపుచప్పుడు. భర్తరాక.

“ఏమండీ! ఇవ్వేళింతటైం ఐంది?...”

“ఏదోమరి...”

“ఏమిటి?...ఏమన్నా?—”

“అబ్బో! వెధవ” బట్టలదొంగతనం “ఒకటి—”

“ఐతే—కొట్టయ్యాయేంటి? కట్టుకోలేమూ?..”

“.....”

“ఎక్కడ? ఏదన్నా” షాప్ “లోనా?”

“షాపులోగాదూ మోపులోగాదు- ఓ సంపన్న గృహస్థుడి గృహాంగణంలో ఆరగట్టబడినవి.....”

“ఓస్! పాతగుడ్డలా పాడు!! ఏషాపులోవన్నా నేమో...కొత్తవేమో??- అనుకున్నాను- ఆ! దీనికా యింతరాధ్యాంతం జేస్తూ భోజనంవేళవూడ లేకుండా కూర్చుండిపోయారు?...”

“ఇప్పుడే ఐంది...”

“ఏమిప్పుడండీ! అబ్బో! వీధివాకిలే నిలబడి యింకావస్తారు యింకా వస్తారని, ఎంతసేపటినుంచీ చూస్తూంటం!...ఎంపసేపు చూస్తే? ఎక్కడై వా, జాడైనా కనపడతేనా?—”

“.....”

“అప్పటికీ సి. టీ. గ్యాంగ్ వాళ్ళు కొందరు తప్ప త్రాగి మతెక్కి అదిరిపాట్లుపడ్తూ- పోతుంటే, తమ నమక్షంనున్నా ననుకొని- టైంకూడ ఐంది కాబట్టి తామూ వస్తుండాలెననుకొని, వెయ్యికళ్ళతో వెదకానుగదండీ!! కనపడతేనా?...”

ఉండు! ఏమిటేమిటి? ఇప్పుడిటు ‘సి,టి. గ్యాంగ్’ తప్పత్రాగి తందనాలేసుకొంటూ పోయారంటావ్?....”

“ఐతే మీరు పోలేదంటారా?—”

“కాదోయ్!...ఎంతసేపైంది??-ఎటుపోయారో?”

అని.

“ఏమో ఎవరికీ తెలుసదంతా-వాళ్ళుపోయి ఓగంటై యుంటుంది సుమారు.”

“అలాగే?— ఐతే, నేనందాకపోయి యిప్పుడే తిరిగివస్తానుగాని, నీవు భోజనంగాని- నాకోసరం కనిపెట్టుకూర్చోకు!”-

“నే కూర్చునేది కూర్చునేదే- మీకోసరం అన్ని యింతవఱదాకా ఆగివుంటే- అక్కడెక్కడికో పోతా నంటారిప్పుడు. భోజనంజేసిపొండి...ఎంతలోకి?...”

“కాదు!...నే నిప్పటికి ఒకటి రెండుసార్లు అల్పాహారం ఆరగించాను...నీవుభుజించు...”

“.....అలా చెప్పరేమరి అయ్యారుగారి ఆతిధ్యమందిందన్నమట!”

“.....” తత్క్షణం గుఱ్ఱం ఎక్కి సబిన్ స్పెక్టర్ సరాసరి సి.టి. గ్యాంగ్ గూడెంకు పయనమై పోయాడు.

తెలుసు! ఏమనంటే—ఈ ఆలజాతికి ఏమాత్రం నాలుడబ్బులు చేజిక్కినా ఆగరని—ఇదేవిధం అని!!

ఒకవేళ, యీకేసుసంబంధంవి గాకపోయినా మఱోదానివి దేనివైనా ఏవైనా దొంగిలించి ఉండాలనే- ఓ ఛాన్స్ గొట్టి ఉండాలెనని ఇందుకింకా తిరుగేమన్నా ఉంటుందా?

అందుల్లో మా సబిన్ స్పెక్టర్ సాహెబ్ ఆలోచనకు “ఔను-కాదు”. కూడానా?

ఆ గృహస్థుడి గృహావరణంలో ఆరగట్టబడిన గుడ్డలే, అన్నీ ఆగుర్తులవే- ఉన్నాయక్కడ. హఠాత్తుగా పోయిపడ్డాడు కాబట్టి అగపడ్డయ్- లేకుంటే, పత్తా దొరికేవా??- అప్పటికి ఆక్రింద వేసుకూర్చొన్నవి అగపడకుండేట్టు సర్దుకొన్నాడు.

ఓస్! ఈమాత్రం కనకొలేడు “తెలివిగల బుజ్జ!”

పోయిపట్టుకొన్నా డాముటాదారుడి క్రింది గుడ్డలు...అప్పటికే, వాటిలో ఒకటి రెండు విక్రయంప బడ్డాయి. క్రయధనం ఖర్చైపోయింది త్రాగుడుకు!-

పోగా మిగతా ఉన్నవే వాళ్ళచేత ఎత్తించుకొని వాళ్ళందరి ఎర్రెస్తుచేసి తీసుకపోయాడు పోలీస్టేషన్కు. "కేస్" పెట్టాడు.

దీన్తో- సబిన్ స్పెక్టర్ పట్ల సూపరింటెండెంట్ మెప్పుదల గొప్పదయ్యేట్లుంది- మరి, అల్లాంటప్పుడిక అయ్యసూచాపిశాచా లోర్వగలవా అంతలేసిదాన్ని? ప్రతీకారమొనర్చారప్పుడే-

నాడు వాయిదా "ఆ కేస్"

వెంటనేపోయి ముద్దాయిల్ని తయారేసివచ్చారు. ఏం ధైర్యం జెప్పారో ఏమో?- పిలవడం తడవుగా హాజరయ్యారు ముద్దాయిలు. జంకూ గొంకూలేకుండా-

న్యాయాధిపుడు- ఫిర్యాదీ ముద్దాయిల్ని- సబిన్ స్పెక్టర్ వగైరాల్ని ఒకటి రెండుసార్లు ఓరకంటజూసె:-

సబిన్ స్పెక్టర్ ను ఉద్దేశించి:- "ఏ మిట య్యాయిది?"- (స్ఫుటంగా- అధికారంగా-)

".....ఓ చోరీకేస్!..." అంటూ, దాన్ని సంబంధించిన రికార్డు మొదలైనవి బల్లపై నుంచినాడు. దొంగిలించబడ్డ పట్టుబట్టలతో సహా- (ఫిర్యాదీని చూపెట్టుతూ):- ఈయన గృహవరణంలో ఆరగట్టబడినవీ బట్టలు...

(ముద్దాయిల్ని చూపెట్టుతూ-) అమూల్యవస్త్రాదులు...దొంగిలించుకపోయా రీ నెధవలు! దొంగలు!!

న్యాయాధిపుడు:- (ముద్దాయిలవైపు దిరిగి) "వాస్తవమా??-"

ముద్దాయిలు:- "ఉత్తదిప్రభో! ఉత్తది...అంతా...".

సబిన్ స్పెక్టర్ :- (గుడ్లరిమిచూస్తూ-) "ఆ! అమన్నా త్రా??-"

న్యాయాధిపుడు:- "Wait Please!....."

సబిన్ స్పెక్టర్ యధాస్థానే చతికలబడతాడు. తనక్రింద ఉంటూన్న సి.టి. గ్యాంగ్ వాళ్ళే యిలా జవా బిస్తారనుకో లేదెన్నడూ-

ముద్దాయిలు:- "ప్రభో! ఇంతే.....ఉత్త గద్దరితనం! దిక్కులేనిజనాలం.

మహాప్రభూ! ఎప్పుడో బుద్ధిగడ్డితిని ఎటిగో ఎఱకోక్కో ఏదో తప్పజేశాం- అనుభవించాం- ఐఫా... ఎప్పుడూ అదేయికి ఆజన్మపరియంతం!!-

"ఓడు ఓడంటే...అంతా ఓడే??-" సూడండి!! సబిన్ స్పెక్టర్ పండ్లు పటపట కొరుకుతూ- "Bloody-Sheets!"-

న్యాయాధిపుడు:-కొంచెం ఆగ్రహించుకొన్న ట్లాతడి దిక్కు జూస్తాడు. దాంతో సబిన్ స్పెక్టర్ కిమ్మనక కూర్చోబడ్డాడు.

ముద్దాయిలు:- (దీనాసనాల్తో న్యాయాధిపుడి దిక్కు తిరిగి-)

"...చూస్తున్నారూగా ప్రభూ! చూడండి! (ఆ గుడ్డలు చూపెట్టా)

ఈగుడ్డ లేమన్నా మేం కట్టుకొంటామా? పాడా?? అధవా అమ్ముకోవచ్చుని ఆసించి దొంగిలించి తెచ్చినా అమ్ముకోవడాన్ని తగ్గతాహతుం దొడ్దూ??- ఒక్కటిది పైనేసుకొనిపోసిండి అక్కడే అప్పటికప్పుడే పట్టుకొంటారో లేదో పోలీసులు!

ఎక్కడెక్కడివో బాబూ! యివన్నీ- ఈసామి (సబిన్ స్పెక్టర్ని చూపెడ్తారు) పేరు ప్రఖ్యాతులార్జించే నిమిత్తం పట్టుకవచ్చి మాపైనపడేసి మోపాడీకేసు- అడిగేవాళ్ళేవళ్ళు...అలగాజనాలం??-అధికారికి లోకు వైనవాళ్ళం!!-"

అంటుంటే- కోర్టువారంతా విశ్వసించారు: ఎందువల్లంటే, వీళ్ళూ (పోలీసువాళ్ళు) సామాన్యులుగారు. అలాంటివి చేయ చేతగానినారూగారు. ఎవకేమన

కొన్నా - ఏమేదీనా, యేం లేదుకాని- అంతి నమ్మకం గొన్న సూపరింటెండెంట్ సహా అపోహబడేట్టున్నాడు.

యదార్థాన్ని దొంగిలించింది నాళ్ళే ఐనా- ఆవస్తువులే దొంగిలింపబడవైనా న్యాయాధిపుడు నమ్మేట్టు లేదా వైఖరీచూస్తే- పాపం! సబిన్ స్పెక్టరుకు ఇప్పుడు జ్ఞప్తివచ్చింది "గొల్లపిల్లవాడు- గోల్పులీకధ!!"-

గొప్ప చిక్కే!! కాని, అశ్చప్టం బాగుందింగా- అప్పుడే అశ్రద్ధిపట్టపాల్సాకుండా "జెడ్డిమెంట్" చెప్పాడు. గాను న్యాయాధిపుడు. "లంచ్ టైం" బొటచే లేచి పోయాడు కోర్ట్ చాలించి.

సబిన్ స్పెక్టర్:-"యదార్థం రాబట్టేదెలానా?" అని దీక్షాలోచనా పడపశుడయ్యా డక్కడే ఉండి పోయాడు. అంతా "లంచికి"పోయారు.

ఈయనగారి మనసు కేన్మీదే ఉంది! అందుట్లో ఆయన సజ్జనశ్రేణిలో చేరినా చేరకపోయినా, ప్రకృతి సత్యగుణాలన్నీ ఉన్నా లేకున్నా- "ఆపదలందు ధైర్య గుణము... మొదలై నవికొన్నీ ఉన్నవాడు!!

"సమయమునన్ స్ఫురించుటకు చాలని విద్య" అనాడుగాడు !! ఏమాలోచించుకొన్నాడో ఏ మో చిట్టునలేచి న్యాయాధిపుడి "Private-Room" ప్రవేశించాడు. ఎప్పుడూలేదు!

సబిన్ స్పెక్టర్నిజూసి, న్యాయాధిపు డనేకం అను కొన్నా డాక్షణంలో- మాటాడేందుక్కూడ తోచక, "ఏమిటి?... సమాచారం..." అన్నట్టు తల ఊపేడు. సబిన్ స్పెక్టర్:-"సార్! మీరేమనుకొన్నారో? ఏమో?? విజం..."

న్యాయాధిపుడు:- (మొదట్లో అర్థంజేసుకోలేక పోయాడు. ఆ ప్రశ్న - తలవనితలంపుగా ప్రశ్నింపడంవల్ల-)... ఏదీ?...

సబిన్ స్పెక్టర్:-"....."

న్యాయాధిపుడు:-"ఓహూ! ఇందాకటికేసు వ్యవహారమా? -"

"జేను, ముద్దాయిలు చెప్పేది....."

సబిన్ స్పెక్టర్:-"కాదు... My Lord! నే చెప్పేది..."

న్యాయాధిపుడు:-"ఏమోనబ్బా! నాకదే....."

సబిన్ స్పెక్టర్:-"లేద్ సార్! మీకు నిదర్శనం గావాలంటే..."

న్యాయాధిపుడు:-"ఆ! ఏదీ..."

సబిన్ స్పెక్టర్:- "ఇదో...మీరిప్పుడు విచారణకారం భిస్తారు చూశారు. అప్పుడే, ముందుగా నాళ్ళ కేమాత్రం ఆలోచించేటందుకు అ వ కా శం లేకుండా ప్రశ్నించండివి! తమకే తెలియవస్తుంది. (ఏమిటో రహస్యంగా చెప్పిపోతాడు.)

మరల యధావిధి కోర్టుకు తయారౌతారంతా స్లీడర్నూ పార్టీస్ మొదలై నవారు.

సబిన్ స్పెక్టర్ మామూలు స్థానం అధిష్టిస్తాడు. కొంతవఱకా సర్దుబాటు సర్దుకొనే వ్యవధిగా న్యాయాధిపుడూ ప్రవేశిస్తాడు. ఆ "మేజస్ట్రేట్ లుక్" కోర్టు నలు మూలలా బరపుతాడు- ఆసనాసీనుడై తీర్పుకాగిఉన్న "కేస్" పిలుస్తాడు తిరుగ- పిలవడం తడవు, ముద్దాయిలు, వాళ్ళక్కుమ్మక్కిదార్లు, హాజరౌతారు. "ఏమండీ! 'కేస్' ఎగిరిపోతుందనే-? తమ "ఎత్తు"కు ప్రతి త్తులేదనే-

ముద్దాయిలు బోచలోఎక్కడం ఆలశ్యంగా వెంటనే ప్రశ్న.

న్యాయాధిపుడు:-"...మిమ్మల్ని ఆ కేసుచేసించెక్కడ?"

ముద్దాయిలు:-"మా... కేసు... ఏమా???"

"ఎవ్వరు?..."

"ఈయనయ్యా- ఈ నా మి... (సబిన్ స్పెక్టర్ని చూస్తూ) "ఈయనక్కడికివచ్చినపుడు మీరేం జేస్తున్నారు?"

"...ఏం జేస్తునాం బాబూ, కూకున్నాం..." ఊరక

“ఎక్కడ”

“యిదేం, యీ డీంటిముందు” (ముటాదారుణ్ణి చూపెట్టారు.)

“దేనిమీద?”

“ఆబట్టలమూట మీదండీ-బాబూ! అదేం...”
(దొంగిలింపబడ్డ బట్టల్లో చూపెట్టాడు)

“సరిసరి! చెప్పరేంమరి? అవి, పోలీసువాళ్ళు తెచ్చి మీ నెత్తినబడేసి కేస్ చేశారన్నారే యింతకు పూర్వమంతా??- ఆబట్టలమీదేగదూ కూర్చున్నారు!!! భేష్! అందుకే- మీకొక్కరికి ఆరేసినెల్లు కఠినమైదు!! పాత ముద్దాయిలు మీరు! పోండిక!”

ఇప్పుడైనా తెలుసుకొన్నారా “బుస్సయ్యగారి” తెల్వి??

తెలివిగల బుట్టైనాకాదా??

సూపరింటెండెంట్ కు, యిదంతా యించు కాల శ్యంగా గ్రహింపైందిగాబోలు, జడ్జిమెంట్ నవెంటనే స్లాఫింపాల్సిన సబిన్ స్పెక్టర్ ని సాగిపోతూ పొగడ్త కెక్కిస్తాడు. ఎప్పుడైతేం లేండి??-

ఏదో అధికారిపరిచయం ఉంది గాబట్టి కొట్టు కొచ్చాడంటానీ వీలేదు. వస్తుతా తెలివిగలబుట్టదాన్నితోడు దైవం, తోడు!!

కేసులు పట్టుకోవడంలో సబిన్ స్పెక్టర్ బుస్సయ్య గార్ని పెట్టిందిపేరు!! మచ్చుకు చూపెట్టా నొకటి-

బుస్సయ్యగారు పజ్జెస్టాన్న ప్లేషన్ ఫిర్కాలో ఉన్న ఓ సీతానగరం సెటిల్మెంట్ లాంటిదాన్ని దేన్టో Camp వేసుకొన్నారో రోజు, సూపరింటెండెంట్ మొదలైనవారంతా తనిఖీచేసేందు కనుకొంటా- ఆ రాత్రికీ అక్కడే మకాం- అందుకే “Tent” ఒకటి వేయించారు. పగలల్లా పనుల్చూడడంతోపే సరిపోయింది. ఆ ప్రాంతాలంతా తిరిగి తిరిగి వేసారిపోయారు. అలసిపోయింటంవల్లే ప్రొద్దుగ్రుంకిందనేసరికి నిత్య కృతాలు తీర్చుకొని, రోజూ మధ్యరాత్రైనా నిద్దుర

పోనివారు ఊరు సద్దుపోకముందే పరున్నారు- విశ్రాంతి లేకుండా పజ్జెసిచేసి విశ్రమించారు గాబట్టే పరుంటం తడవుగా గాఢనిద్రాముద్రితులయ్యారు.

గుడారంచుట్టూ ఆయుధహస్తాలైన పోలీసుపారా!! ఐతేం-“నిద్రాదేవికి” కాపలా గాచేవాళ్ళమీదే మోజు జాస్తి! అలాంటప్పు డిక అంత రక్షకభటులై తేమటుకు- ఆదేవి మోహపాశాల్లో..., ఒక్కరోక్కరే వాయా మెల్లగా టవనికొరిగారు. ఇంక లేవడమెక్కడిది? అందుట్లో ఈ ఎద్దుమొద్దు స్వరూపాలికా జాగరూకత??- గుడారం చుట్టుపట్ల అరుపుకందే మూరంవఱకు వీళ్ళ గుఱకలే వినపడ్తున్నాయి. అలా మధ్యరాత్రి ఐంది- ఒక్కడూ పొర్లనన్నా పొర్లడు. అక్కడ కదలికలేవు-

అక్కడే పరున్న ఓ సెటిల్ మెంట్ గ్యాంగ్ వాడు చూశాడిది- మెలమెల్లన పిల్లలా చప్పుడుగానీ కుండ అడుగులో అడుగిడుతూ Tentలో ప్రవేశించాడు. (దొంగ చెయ్యి ఊరుకొంటుందా?) సూపరింటెండెంట్ వీ, సబిన్ స్పెక్టర్ వీ, - కోటు, సూట్, బూట్, హ్యాట్ లక్కడే వంకెలకు తగిలింపబడి ఉన్నాయి. వాటి దగ్గరకు పోయేందు కించుక ప్రయత్నించాలే జాగ్రత్తగా- వాళ్ళక్కడే పరున్నారుగా? సాధ్యమైనంతవఱకు చప్పుడు గానీకుండానే పోయి చూడాలని తలంచాడు వాడు. ఇంతమూరంవచ్చి ఊరకే రిక్తహస్తాల్తో పోవడం ఏమిటి? కళంకంగాదూ అది? అందుట్లో, “ఎత డనేక కేసులలో ఆరియుతేరిన వృద్ధమూర్తి!” ఆ గుడ్డలదగ్గరకు పోయే దారిలో పెద్దడబ్బ ఒకటుంది. వా డా డబ్బదగ్గరికి వచ్చేసరికి కర్మం గాలిపోయి కాలికేదో తగిలి చచ్చి పడింది. (చెప్పుకోదగ్గంతగాదు) వెంటనే వెనుకాడి సూపరింటెండెంట్ గాని, సబిన్ స్పెక్టర్ గాని, కాపలాజనంగాని కదిలనట్లన్నా జాడుందేమోనని జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు. అట్టిదెట్టిదీలేదు- “అదృష్టం!” అనుకొని, ఆ డబ్బలో ఏమున్నదో చూస్తున్నాడు. చేపెట్టి- సబిన్ స్పెక్టర్ సాహెబ్ వి పాముచేవులు. ఆమాత్రం కెల్లా

నికే ఆతిడికి మెలకువ కావాలే??- కట్టె తెరచి చూసే సరికి దొంగ- ఆడబ్బా-“ కానుపించినీయ్. తొందర పడే మనిషిగాడు. కానిమ్మనుకొని నిద్రపోతున్నట్టే “గుట్టు” పెట్టున్నాడు. వాణ్ణోకంట కనిపెడ్డా- తలగడ నున్న “రివ్వాల్యర్” భద్రపఱచుకొన్నాడు తడిమిచూసి-

వాణ్ణో- ఆశతో డబ్బాలో దడలున చెయ్ పెట్టే పనికొంది- ఏమిటో అంటుకొంది- ఏముంది?- దాన్నిండా “Oil-Paint ఉంది” అంటిండా గంటల కొలవీ తంటాలుపడ్డా వదలిపోదు- చెయ్యంతా అంటే సరికి యేం జేయడాన్నీ తోచక తుడిచివేసేందు కేదైనా కావాలెగదూ? దిక్కుల్లుస్తున్నాడు. చూశాడది సబిన్ స్పెక్టర్. ఇంకేం- వెంటనే, ఏదో చప్పుడైతే నిద్రా భంగమైనట్లు నటిస్తూ మేల్కొని వాడున్నవైపుగాకుండా మఱోదరికి దిరిగి ఏమిటో వెదుకుతున్నట్లు చూస్తాడు త వాడ్కి పారిపోయేందు కవకాశం కల్పించేందుకే ఎత్తు- కాని, వాడది యదార్థంగా భావించి “బ్రతుకు జీవు డాని!” బయటపడ్డాడు. తెలివిగా తప్పకొన్న ట్లెంచు తూ- వాడటు పారిపోయాడో లేదో అప్పుడే సబిన్ స్పెక్టర్ లేచి “Whistle” కొట్టాడు. తత్క్షణం ఆ చుట్టుపట్లున్న దండుగమారి దండంతా దడబిడా పరు గెత్తుకవస్తారు. “దొంగలుబడ్డా రైల్లకు కుక్కల్ మొటిగి నట్లు” కత్తులూ- కఠార్లు- తుపాకులు- తుపాకులువాళ్లూ హాజర్! ఉత్తప్పుడల్లా మహా “Attentive”గా ఉం టారు. సూపరింటెండెంటుకు నిద్ర “disturb” ఐంది. ఆయనా “ఏమిటేమిటి?” అంటూ తయార్.

సబిన్ స్పెక్టర్ సంగతేమిటో చెప్పకుండానే- “బులావ్ సెటిల్మెంట్ గ్యాంగ్ తమాంకో బులావ్ ...

నెంబరువారీ...

కఠ-హా!! హాజర్ పట్టి కఠ-హా??” అని కేకల్ పెట్టుతూ హెడ్ కానిస్టేబుల్ సాహెబ్ ను తట్టుతాడు. ఆతిడికి అర్థమైందికాదు. కాని సబిన్ స్పెక్టర్

మాడావుడిజూసి ఆ ఆర్డర్ “క్వాటీ బాట్” చేస్తాడు. పదిమంది కాన్స్టేబుల్లుతో పోయిపడి తిరిగిచూసేసరికి సెటిల్మెంట్ గ్యాంగ్ నంతనీ హాజరైట్టాడు. నెంబరు వారీగా నిలపెట్టాడు.

సూపరింటెండెంట్ కు యిదంతా చూడ చోద్యం గాఉంది. “What? What”...అంటుంటాడు.-

ఎవ్వరికి ఏం సమాధానం చెప్పకుండానే సబిన్ స్పెక్టర్ హెడ్ కాన్స్టేబుల్లు చూసి “తమాం హాజర్ హాయి??-”

...“జీ హా!!...”

వెంటనే సబిన్ స్పెక్టర్ సూపరింటెండెంట్ ను వెంట నిడుకొని హాజర్ పట్టి ప్రకారం నిలపెట్టబడియున్న సెటిల్మెంట్ గ్యాంగ్ కిపోయి ప్రతి ఒక్కనిచేతులూ త నిఖి చేయడంకు ఆరంభిస్తాడు.

“ఎందుకో” అనుకొంటుంటాడు సూపరింటెండెంట్-

ఎందుకో చెప్పడు సబిన్ స్పెక్టర్ - ఒక్కొక్కణ్ణి వరుసగా పరీక్షిస్తూ పిస్తుంటాడు.

No. 50 దగ్గరకు వచ్చేసరికి అనుకోకుండానే ఆగిపోయాడు సబిన్ స్పెక్టర్ - కొంచెం వెనుకబడ్డ సూపరింటెండెంటుకూడ వచ్చి కలుసుకొన్నాడు.

సూపరింటెండెంట్ :-...“ఏముంది?...”

సబిన్ స్పెక్టర్ :-“ఏం లేద్ సార్! మనం నిద్ర పోతున్నప్పుడు తమ జేబుల్ తడిమేనిమిత్తెం “Gent” లోకోదొంగ ప్రవేశించాడు...”

“మనజేబులే—?”

“ఆ! ఆ ధైర్యం చూడండి?...”

“ఎవడబ్బా! అంత ధైర్యమును??...”

“.....”

“మీరు చూశారా వాణ్ణి?”

“లేదు...”

“మరి?...”

“ఇప్పుడు పట్టుకోవాలె- అందుకే గ్యాంగ్ నం తనీ హాజర్ పట్టించాను.”

సరే- “ఇప్పుడెలా పట్టుకొంటారు?? గుర్తు??...”

“ఇటుచూడండి! (50 నెం. చేతులు చూపిస్తాడు)”
సూపరింటెండెంట్ ఆ చేతులు పరీక్షిస్తాడు “రంగు” ఉంటుంది చేతుల్ని—

“రంగు ఉన్నది చేతుల్ని...ఉంటే??”

“రంగు ఉన్నదా?”

“ఉంది...”

“...సరే! వాడే సా! “దొంగ” వాడే!!”

“అదెలానండీ!!...”

“ఎలానా? వినండి చెప్తాను. వీడు మనగుడా రంలో ప్రవేశించి- మీ- నా- సూట్ బూట్ కోట్ హ్యాటులూ చుట్టజుట్టకపోయే ప్రయత్నంలో, మెల మెల్లన వాటిని సమీపింపవస్తూ మార్గమధ్యంలోకర ఆగాలి కాలికేదో తగులుటచే చప్పుడుచేశా డించుక-”

“మరి మీకప్పుడు మెలకువరాలా??—”

“వచ్చింది! కాని, వాడందుబాట్లో లేడు, పట్టు కోవాలని ప్రయత్నిస్తే చిక్కకుండానే తప్పుకపోయే ట్టున్నాడు. సరే! ఏం జేస్తాడో. చూస్తూ నిద్రపోతున్నట్టే నటిస్తున్నామ. —

“ఈ రంగెక్కడిది?—”

“ఇదే ఆధారం అంతకీ-అక్కడ బల్లపైనున్న పెద్ద డబ్బాలోది- ఉదయం తెప్పించలేదూ మనం “Oil Paint” టిన్ బకటి??- అది- దాంట్లో ఏమిటో వాడి ముల్లె ఉన్నట్టు చెయివెట్టి చూస్తున్నాడు-”

“మనవాళ్ళంతా లేరూ! లేచి అప్పుడే అరెస్టు చేయాల్సింది,...”

“ఇప్పుడే తేమట్టు కెక్కడికిపోయాడు?—”

“పోయేవాడే మరి! తెలివి తక్కుగాని ఆ రంగు చేతులు కడుగుకొంటే పోకుంటుందా?”

“నవ్వుతూ:-ఎంతమాటన్నారు!!

“ఏదీ మీరూ రంగువేసుకొని ఈ వ్యవధిలో చేతులు గుర్తు తగలనీకుండా చేసుకోండి చూద్దాం-”

“పోదా యేం??-”

“పోకేం? పోతుంది, గంఠో గంటన్నరో త్నిస్తే- ఆయిల్ పెయింట్!” మర్చిపోయా రేమో-

“ఔ! అదేం-, సంగతి?—”

అంటూ, సూపరింటెండెంట్ ఒకే బిగువున సబిన్ స్పెక్టర్ తెల్వి తేటలు అక్కడందరిముందు ప్రస్తా పిస్తాడు- ప్రశంసాపదాలు చూశారా! బుస్సయ్యగారు. తెలివిగలబుట్ట!!

ఇంకొక్కటే మిగిలిపోయింది, పోయింది పోనిదూ మనుకొంటే, ముఖ్యమైంది గావడంవల్ల, యిప్పటికే చాలవ్రాసినా వ్రాస్తున్నా తప్పేని సరే- ఏమంటే, యింతవఱకూ సబిన్ స్పెక్టర్ సాహెబ్ ను అన్నివిష యాల్లో చెప్పానుగాని; “ధనార్జనలో” చెప్పనేలేదు ధనార్జనంటే-“కొందరు మూమూళ్ళనీ, కొందరు, బహు మానాలనీ, - ఇంకొందరు కష్టపడ్డందుకేమిటని- మఱీ కొందరు, వాటిలో ఏదో ఒకటి స్ఫురించేట్టు సమయ స్ఫూర్తిగా చేజాపె,- స్వీకరిస్తారు “శ్రీ”

ఎవ్వ రెవ్విధంగా గైకొన్నా, దానికున్న అసల్ పేరు “లంచం” అనేదీ బైటికి రానీరు. అనరు, అన్యలు-

పేరుపెట్టి పిల్వకపోయినంత మాత్రానది “లంచం” కాకపోతుందా? వారిది “లంచగొండితనం” కాక పోతుందా?? ఏదీకాదు కాని- బాగా అలవాటైపోయి దీపని. పల్లెటూరిజనం దెగ్గర్నుండి, పట్టువాసులవఱకు- పోగా అదీ యిదీగాని గబ్బిళాయిలకూ- మరీ యిందుకీ

“So called Civilized People” నేర్పు- అందుగ్గానా

అయ్యలనుష్టించే చెప్పలూ- కడుంగడు ప్రశంసారాలు!! అబ్బో! యిదే వ్రాస్తూ కూర్చుండే, ఇదీ యింతోతుంది అదేగాక, యిప్పుడే ముగింపుమాటల్లో ఏదో వ్రాసి ముగించేందుకూ వీలేదు. కాబట్టి, స బి న్ స్పె క్టర్ సాహెబ్ సమాచారమే వ్రాస్తానా ఒక్కొక్కతా- అదీ, యీకాస్తా "సశేషం" గావడం ఎందుకనే-

చూడండి!

సబిన్ స్పెక్టర్ బుస్సయ్యగారు స్వీకరించేదాన్ని మటుకు "లంచం" అని అంటుం బా గుం టుం దా? భావ్యంగాదుకూడ! దాన్నీ ఆపై జెప్పిన చొప్పునే అంటుంబాగు!

పాపం! మానవుడి కెంతైనా రాసేసి, స్వంతా నికేగాని కాసీకూడ పరారై పోనిచ్చేవాడుగాడు- ఇదా యన కెప్పట్నుండో ఉన్న బుద్ధేనని యిదివఱకె మనవి జేసుకొన్నాను- ఐనా—

మా మామ, సంపాదించిన సంపాదనలో యితరులకు ఎవ్వధంగా భాగంబెట్టడో, అదేవిధంగా యితరుల సంపాదించుకొన్న కోట్లుగాసేసి, పాలడ గ డు! ఈ ప్రముఖులై తే?...కాన్స్టేబుల్స్ కష్టంలొగూడ కాస్తా కూస్తాపంపిణీ-

ఆఖరికి కోడిపెట్టుల్ని కొట్టుకవచ్చుకొన్నా-- దౌర్భాగ్యులు!!

తాము, అరవై కేజ్లై రూపాయల తీరాల్సి- వాళ్ళో-పొట్టకూటికి నరీహాయే ముష్టి ముష్టి రూపాయల లోపువాళ్ళు-

వాళ్ళలోకూడ, భాగాలు!! బాగు బాగు!

పైగా, తమకు కావాల్సిన, 'సిజర్ సిగరెట్' సహితం (ఇది,వాళ్ళు తెచ్చిపెట్టెతే! లేకపోతే, పెట్టె సిజర్ సిగరెట్స్ పెట్టయినా, పెట్టెలో సిగరెట్స్, సిగరెట్ బ్రాండ్ వే!!-)

వాళ్ళచేతే తెప్పించడం. యదార్థం! Actualగా జూసింది. ఓ సబిన్ స్పెక్టర్ సాహెబ్ బజార్నెపోతూ. ప్రక్కనే వస్తూన్న హెడ్ కాన్స్టేబుల్ని సిజర్ సిగరెట్ ఒకటి పట్టుకరమ్మన్నాడు (ఖరీదిచ్చిగాడు)

వాడో, అక్కడల్లంత దూరానున్న కాన్స్టేబుల్ని ఒకణ్ణి పిలిచి "సబిన్ స్పెక్టర్ సాహెబ్ గార్ని సిగరెట్టులు! లెకాల్ సిజర్ సిగరెట్!!-!" అని వాడ్కి పురమాయించాడది.- వాడు, వాడ్కి లోకులైన ఓ జట్కూనాలకు ఆజాపించాడు.

"వెధవ్ సిగరెట్!" నాల్గుదమ్మిడిల్ మహా... ఇచ్చి తెచ్చిపెట్టమనరాదూ? వెధవన్నర కాకపోతే-??

బుస్సయ్యగారు మట్టుకు తక్కిన విషయాల్లో ఎలాగున్నా యిట్టి నికృష్టచేష్టల్ మట్టుకు చేసేవాడు గాడు. "డబ్బు కొటేవాడం"టారూ?- ఏదో తగ్గ సాయ్యం జేసేవాడు- తీసుకొనేవాడు, దానికేం??-తప్పు గాదుగాయిది? ఐతే??-ఏదీ యిప్పటికీ నశింపై పోలేదే??-

ఇంతకూ బుస్సయ్యగా రీశ్చేషన్లు రావడం తోనే మరీ బాగుపడ్డాడు. దళ ఎత్తుకుంది! అదృష్టం! షేషన్, పెద్దదిగావడం (పరిపాలనా వ్యవహారాలకు) కేసులు జాస్తిరావడం- క్రొత్తేముంది? ఎప్పుడో ఏదో ఒక హడావుడే!!-

ఇదిగో! ఒకటి మనవిజేస్తాను-

క షేషన్ సమీపపు గ్రామమునిసిఫ్ (V. M.) వ్యక్తుడైనచిన్న "సిజర్" అది ఆ డారి ఓ ఆనామీ తెచ్చుకున్నా అతే. ఆతని గృహానికి విష్ణు యోగం జేసి చంపేందుకు ప్రయత్నించినట్లు!

(సవతివో సక్కువైంది కాబోలు వాకమానానికి కాదు కాదు.- ఆ డారి వు క తై క న్నా ఆ ఆనామీభావ్య అమిత లావణ్యవతి! వతేం, ఆనామీకి ముండమీద మోక జాస్తి. ఏంజేస్తాం దాన్ని? "తా బట్టింది రంధ!" అంటాడు. ముండ దాన్ని-మటుకు

(Explanation) సమూహముకి వ్రాశారు- మళ్ళా మొదలు! సబిన్ స్పెక్టర్ ఉద్యోగం సహా దెబ్బడినే ట్టుంది! బలవంతమైన సర్పమే బుస్సయ్యగారు, కాని చలిచీమలు జాస్తయ్యేట్టున్నాయి. ఉన్నా "తెలివిగల బుట్ట" కాబట్టి అధికారుల వ్రాతలు జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే తప్పుకోవచ్చునేమోనని చూశాడు. తెల్వి తెటలుంటేసరి! ఎందరెంద రెంతెంత తంటాల్పడ్డా ఆయనకది తృణప్రాయంగానే ఐంది! పైగా, "మళ్ళా కొంచం హడావుడిచేస్తే మఱోకొంత మొత్తం లభ్యమైయ్యేదీగదూ!" అనుకొన్నా డాంతరంగికంగా-

"భేష్! భేష్!! ఇదీ మంచిదే-" అనుకొంటూ- వెంటనే బయల్దేరి ఆగ్రామంకే పోయాడు. ఈతభా జాస్తి బందోబస్తీ-

ఊరివారా ఉద్యోగుల్ని జూసి "మీసాల్ మెలె ట్టడం మొదలెట్టారు!"

"...లేకపోతే??..." అంటూ-

సెనగపప్పులో విషం ఉందనీ- సబిన్ స్పెక్టర్ చేసిన్నేప్పుకై ఉద్యోగాన్ని హస్తాదకాలొదులోకొవా ల్నొచ్చిందనీ- "వార్త" భూనభోంతరాళాల వ్యాపింప జేశారు.

సాని, సమాచారంవిని నగం కచ్చిపోయింది- ఎలాగైనా తప్పుకొనేందుకూ అందు కెంతైనా కిచ్చు పెట్టేందుకూ నిశ్చయించుకొంది. మరి "మానంబోయిన ప్రాణం దేనికి??-"

అంతేగాని- అందుట్లో అది అంతో యింతో సితిగతులుగలది- సబిన్ స్పెక్టర్ - కాన్ స్టేబుల్స్ హడా ఢి వుడిగ రావడం జూసింది. పారిపోయేం జేస్తుంది. అస

లెక్కడికి పారిపోతుంది?? అసంభవం! అది. ఆ భయం లేదు సబిన్ స్పెక్టరుకు- అందుగ్గాదుకూడా...

కాన్ స్టేబిలును బయట నిలబెట్టి లోపలికి ప్రవేశించాడు. సబిన్ స్పెక్టర్ సాహెబ్ దర్శనంకాగానే సాని స్వాస్థాంగదండ ప్రణామం ఆచరించింది.

"నీరక్షీరాల దేంట్లో ముంచినాసరే..." అంటూ పదద్వయం గట్టిగా పట్టుకొంది.

సబిన్ స్పెక్టర్ :-Sorry!- నేనేం జేసేందుకూ వీల్లేదు. నిన్నావా? సెనగపప్పులో విషం ఉందిట ఇంకే ముంది. నిన్నిప్పు డిక తప్పక..."

సాని:-"డబ్బు తీసుకొన్నా...ఆ! ఆ!!..."

సబిన్ స్పెక్టర్ :-...ఏం దీసుకొన్నా...ఏం లాభంలేదిక!

మూలవిరాట్టే ముప్పైతు కోవాలొస్తుంది!..."

సాని:-మీదయ!...నేనేం జెప్పేది??...అప్రతిష్టపాల్లా కుండ కాపాడ్తారా?..."

సబిన్ స్పెక్టర్ :-"....." (ఏదో ఆసించినట్లగ పడ్డాడు.)

సాని:-...క్రిందటిసారిచ్చిన ఐదువందల కేమిటి? ఇప్పుడంత మొత్తం తీరుగ సంతోషపూర్వకంగా అర్పించు కొంటారు..."

సబిన్ స్పెక్టర్ :-"....." (అదో మాదిరిగా క్రిందికికైకి రిల డాచుతాడు "అలానా" అనేట్టు.

సాని:-"...ఇదీ. 'చంద్రుడికి నూలుపోగు!' కటాక్షిం చాలె!...కక్షిస్తానే లే! అంటేనేగాని లేవను. యీకాళ్ళు విడువను, డబ్బు కావాలంటారా- అంతో లే కింకంతో- అడగండి..."

సబిన్ స్పెక్టర్:-సరే—అలాగైతే, ఈ దెబ్బలో పై అధికారులకూ కొద్దో గొప్పా ముట్టచెప్పాల్సింది, - మరి....”

సాని:-“ఫరవాలేదు... ఎంత?...”

సబిన్ స్పెక్టర్:-“నీకెందుకు? నీవు “వెయ్యిన్నూటపదార్ల కట్నం” యిచ్చావా? పోతే ఉద్యోగం పోయినా సరే నీ ప్రాణాన్ని- నాప్రాణ మడ్డంపేస్తా...”

సాని:-ధన్యురాల! మహాశయా!! ఇవిగో- నోట్లు!!-

ఫై సల్ యింత తతంగం ఇందుకు!!

వచ్చినవాళ్ళు వచ్చినట్టే “గప్ చిప్”గా వెళ్ళిపోయారంతా- విచారణైపోయిందన్నారప్పడే-

సబిన్ స్పెక్టర్ సాహెబ్ అధికారులకు ఏం వ్రాశాడో??- సమాధానం.

“అంతా అబద్ధం- అబలమే లోర్వజాలని ఆ ఊరివారంతా ఏకమై ఆపె నొక్కతంజూసి, అనేకవిధాల యిలానే బాధిస్తూన్నట్లు కనపడ్తోంది- దానిగ్గాను, యిప్పుడిదో ఎత్తు, అని,

సెనగపప్పులో విషం వారేచేర్చి రిపోర్ట్ చేశారని. లేకుంటే- విషంబెట్టేది మిశ్రమపదార్థాల్లో కలిపిపెట్టుందిగాని, కలవనివాటిలో వేటిలోనూ కలిపిపెట్టదు- అందుల్లో మరీ యిలా విస్పష్టంగా స్పష్టింపబడే సెనగపప్పు వగైరాల్లోనా??- “అనీ-” ఆధారాల్నికొని అది విరోధుల కృత్యమని నిరూపిస్తూ కేస్ తీసివేశానని వ్రాశాడు. “గోవింద!!”

ఆనంద ఆంగ్ల భాషాబోధిని

728 పేజీలు

16 నిండు చిత్రము పేజీలు

తెనుగు తెలిసిన మీరు స్వయముగ మూడు మాసములలో ఆంగ్లమును వ్రాయు, చదువను, మాటాడను నేర్చుకొనగలరు.

వ్రాత, ఉచ్చారణ అన్నీ స్వయముగ మీకు సావకాశము గల సమయములందు దినమున కొక గంటవంతున చదువుచు నేర్చుకొనగలరు. ఈ దినములందు ఆంగ్లపరిచయ మవసరము. అవకాశమున్న సమయమున యిటులుండరాదు. ఒక మాహాభాష నింత సులభముగ తెలుపగల 728 పేజీల గ్రంథమేది? ఆనంద ఆంగ్లభాషాబోధిని.

నేడే యీ గ్రంథమును తెప్పించి ప్రారంభించి భాషాపరిచయము కలిగించుకొనుడు.

గ్రంథము వెల 2 రూపాయలు.

పోస్టేజి 9 అణాలు.

ఆనంద బోధిని ఆఫీసు,

నెం. 6, లాయరు చిన్నతంబిమొదలి వీధి,

నాకారుపేట,

మదరాసు.

